

نقش فرزند آوری از طریق دریافت جنین: بررسی حق طلاق زوجه در خصوص بند ۱۰ سند ازدواج

سید احسان رفیعی علوفی *
محمد صادق ذوقی **

مشخصات رأی مرحله بدوي، تجدیدنظر

شماره رأی بدوي: ۲۵۴۲ - ۱۳۹۰/۱۲/۲۱

مرجع رسیدگی بدوي: دادگاه عمومي حقوقی چنان

شماره رأی تجدیدنظر: ۱۴۱۱ - ۱۳۹۱/۶/۲۹

مرجع رسیدگی تجدیدنظر: دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوي

شماره دادنامه بدوي: ۱۶۸۶

تاریخ صدور دادنامه: ۱۳۹۰/۱۱/۱۵

مرجع رسیدگی بدوي: شعبه ۲۶۳ دادگاه عمومي حقوقی تهران

شماره دادنامه تجدیدنظر: ۰۰۵۸۹

تاریخ صدور دادنامه: ۱۳۹۲/۴/۳۱

مرجع رسیدگی تجدیدنظر: شعبه ۴۰ دادگاه تجدیدنظر استان تهران

* مدرس حوزه علميه قم و عضو مدعو دانشگاه امام صادق(ع)

rafiealavy272@gmail.com

** کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامي دانشگاه امام صادق(ع)

۱. وقایع پرونده:

در طول تاریخ، خانواده مهم‌ترین واحد و نهاد اجتماعی بوده است؛ چراکه شکل‌گیری شخصیت و ویژگی‌های اخلاقی و رفتاری افراد و نیز آینده آنان در این نهاد به‌ظاهر کوچک اتفاق می‌افتد.^۱ لذا یکی از حوزه‌های مهم هنجاری و حقوقی در جامعه، موضوع حقوق خانواده و نیز وظایف و حقوق هریک از اعضای این نهاد اجتماعی است. ضرورت توجه ویژه به این حوزه از قانون‌گذاری، به دو دلیل نسبت به گذشته افزایش یافته است:

اولاً، در جوامع امروزی تأثیر هنجارپذیری اجتماعی^۲ به شدت افول کرده و کاهش پذیرش قواعد اخلاقی، عرفی و فرهنگی باعث کاهش قوام حیات نخستین نهاد اجتماعی (خانواده) شده است.^۳ در مقابل، جامعه امروزین هجم فرآیندهای از این وظایف هنجاری را از قانون و قضاء مطالبه می‌کند. هرچند باید اذعان نمود دامنه و فراخنای طیف کارکردهای اجتماعی قانون و قضاء در حد و اندازه‌ای است که به‌طور طبیعی و منطقی، گستره اخلاق خانوادگی و تعاملات آن را دربرنمی‌گیرد.

ثانیاً، با تغییر و تحول در ساختار اجتماعی و در پی آن، تغییر و تطور در ماهیت نهادها نقش‌پذیری اجتماعی^۴ نیز دگرگون شده است. بنابراین، مسائل جامعه امروز نیازمند قواعد حقوقی و فقهی جدیدی است؛ بدان معنا که برای پاسخ به این مستحدث اجتماعی و تهافتات آن، و نیز بهمنظور برخورد با این نهادها و ساختارهای نوین، به پویایی فقهی و حقوقی نیاز دارد. برای مثال، تا پیش از توسعه و فراغیری آفرینش‌شناسی یا زن‌شناسی،^۵ نیاز و روی آوردن به مسائل فقهی - حقوقی آن احساس

1. Schneider, David, *A Critique of the Study of Kinship*, Ann Arbor: University of Michigan Press, 1984, p. 182.

2. Social Values

۳. محمد کاو، آسیب‌شناسی بیماری‌های اجتماعی (تهران: نشر جامعه‌شناسان، چاپ اول، ۱۳۹۱)، ص ۲۹ به بعد.

۴. محمود حکمت‌نیا و دیگران، فلسفه حقوق خانواده (تهران: شورای فرهنگی - اجتماعی زنان تهران، ۱۳۶۱)، ج ۲، ص ۱۳۶-۱۳۱.

5. Social Roles

6. Jean Cazeneuve, *L'avenir de la morale*, Editions du Rocher, 1998, p.17, 23.

7. Genetics

نمی‌شد، اما امروزه شاهد تحول و تطور در این حوزه از فقه خانواده هستیم.^۱ توجه خاص اسلام در فقه متعالی امامیه به مسئله حفظ نسل،^۲ اختلاط نسل^۳ و تأثیر آن در تربیت عمومی جامعه نیز به عنوان چندی از ارزش‌های خانواده در اسلام^۴ نیز موضوع اهمیت را دو چندان نموده است.

از جدیدترین حوزه‌های فقهی - حقوقی که ناشی از تحولات تکنولوژیکی مورد تحول قرار گرفته، مسائلی چون ابوت، بنت و ولادت است. مهم‌ترین تجلی این امر را می‌توان در موضوع فرزندآوری، روش‌های جدید بارداری، تلقیح مصنوعی، رحم اجاره‌ای و اهداء جنین مشاهده کرد. با ظهور چنین روش‌هایی، سؤالات مهم درمورد انتساب این فرزندان به پدر و مادر، حسب و نسب آنان، ارث و وصیت و مسائلی دیگر که مربوط به این حوزه می‌باشد ایجاد شد که بنا به ضرورت ایجادشده باید در صدد پاسخ متناسب فقه و حقوق به این سؤالات برآمد.^۵

اگر موضوع حقوق خانواده و مسائل نوظهور قضایی آن، مبنی بر آسیب‌شناسی باشد این آسیب‌ها را می‌توان در سه نکته خلاصه کرد:

۱. در حقوق موضوعه، چنین موضوعاتی نبوده است، لذا نصوص و رویه‌های قانونی و قضایی در این خصوص وجود ندارد.

۱. برای مشاهده از آخرین دستاوردهای فقهی در این حوزه نک: محسن غرویان، متن درس خارج فقه ژنتیک مدرسه عالی آیت‌الله العظمی گلپایگانی قم، ۱۳۹۶.

۲. زین الدین بن علی بن مشرف عاملی، مسائل الأفهام إلى تنقیح شرائع الإسلام (قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ۱۴۱۳ هـ ق)، ج ۹، ص ۲۷۱.

۳. محمدبن محمد غزالی، المستصفی من علم الأصول (به ضمیمه فوائح الرحموت بشرح مسلم الثبوت)، (بیروت: دار الارقم بن ابیالارقم، بی‌تا)، ج ۱، ص ۲۸۷.

۴. شیخ محمدبن حسن خرّ عاملی، وسائل الشیعه فی تحصیل مسائل الشریعه (قم: مؤسسه آل البيت علیہم السلام لایحاء التراث، ۱۴۰۹ هـ ق)، ج ۴، ص ۲۱، ج ۱۸، ص ۴۲۱ و ۴۷۸.

۵. برای اطلاع بیشتر درخصوص مسئله‌شناسی نک: سیدطه مرقاتی، «نسب ناشی از لقاح مصنوعی با دخالت عامل بیگانه»، نشریه مقالات و بررسی‌ها، ش ۷۵ (۱۳۸۳): ص ۱۲۸؛ علی اصغر حاتمی، «لقاح مصنوعی از دیدگاه حقوقی»، نشریه دیدگاه‌های حقوقی قضایی، ش ۱۵ و ۱۶ (۱۳۷۸): ص ۲۴۵؛

فهیم‌هه ملکزاده، «بررسی مسئله لقاح مصنوعی با رویکرد فقهی - حقوقی»، نشریه فقه و حقوق خانواده، ش ۴۸ (۱۳۸۷): ص ۷۶۰.

۲. بنا بر نوظهور بودن این گونه موضوعات، در فقه و مباحث استدلالی فقهاء بحث و گفت‌وگوی تفصیلی انجام نشده است تا بتوان در دامنه علمی آن رویه قضایی را منقح و منضبط نمود.

۳. موضوع سومی که تأثیر مهمی در عقیم ماندن مباحث فقهی و حقوقی در موضوعات مورد بحث دارد، «عدم ماهیت‌شناسی و موضوع‌شناسی» دقیق از مسائل حوزه ژنتیک است. برای مثال، در موضوع رحم اجاره‌ای، بسیار مهم است که: آیا اصولاً درمورد موضوعی چون رحم می‌توان احکام اجاره را جاری کرد یا خیر؟ به طور کلی ماهیت رحم اجاره‌ای چیست؟ آیا شکلی از اشکال اجاره انسان تلقی می‌شود؟^۱

لذا با وجود این گونه تحولات در حوزه موضوعات فقهی و حقوقی لازم است فرآیندها و تحولات حوزه ژنتیک، مورد بررسی و بازخوانی قرار گیرد تا هم شناخت دقیقی از تحولات ژنتیک که تأثیر فراوان در مباحث فقهی - حقوقی دارد داشته باشیم و هم با نظام جدید مسائل آشنا شویم و این آشنایی می‌تواند مقدمه‌ای باشد برای تبیین معرفت حقوقی در این خصوص.

طرح مسئله:

یکی از موضوعات نوظهور که مباحث و احکام حقوقی را تحت تأثیر قرار داده است، موضوع «ناباروری زوجین» و یا به عبارتی «تلقیح مصنوعی» است که در نحوه تحلیل و برداشت مفسرین و قضات از مواد قانونی تأثیر گذاشته است: در بند ۱۰ اسناد نکاح آمده است: «اگر با گذشت ۵ سال از ازدواج، زن از همسر خود به خاطر عقیم بودن و یا عوارض جسمی دیگر، صاحب فرزندی نشود مرد به زن وکالت بلاعزل با حق توکیل به غیر داده که با مراجعه به دادگاه و دریافت حکم از دادگاه، خود را مطلقه نماید.»

موضوع این پژوهش بررسی تحقق حق طلاق زوجه در ناباروری زوج در صدق بند ۱۰ سند نکاحیه می‌باشد که در دادگاه‌های مختلف بدوى و تجدیدنظر مورد تعارض قرار گرفته است.

۱. برای اطلاع بیشتر درباره رویه فقه امامیه در مستحدثات حقوق خانواده نک: ابوالقاسم خوبی، مستحدثات المسائل مطابقة لفتاوي سماحة الامام المرجع الاعلى لل المسلمين زعيم الحوزه العلمييه (بغداد: مطبعة الآداب بغداد، ۱۴۰۱ هـ-ق)، ج ۱، ص ۱۴۳.

نکته‌ای که در اینجا ملحوظ نظر در آراء قضایی و در استنادات زوجین بوده است، مسئله رجوع به دادگاه و اجازه دریافت جنین از طریق ظرفیت‌های دانش ناباروری، موضوع قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور می‌باشد.^۱ روش کار این‌گونه خواهد بود که ابتدا ادله موافقین و مخالفین را بررسی نموده و سپس رویکرد تفصیلی خود را درخصوص مسئله، مورد واکاوی قرار خواهیم داد.

متن رأی

در دو پرونده مشابه، زوجین درحالی که از ازدواجشان بیش از پنج سال می‌گذرد به علت ناباروری زوج، با استناد به تحقیق بند ۱۰ قسمت ب شروط ضمن عقد نکاحیه، اقدام به طرح دعوی می‌نمایند. این در حالی است که در هر دو پرونده مسبوق به مراجعته به دادگاه برای طلاق با استناد با این بند، هر دو زوجه با مراجعته به دادگاه جهت دریافت جنین، موضوع ماده ۲ قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور درخواست داده، جنین دریافت نموده و هم‌اکنون دارای ولد از این طریق هستند. براساس بند ۱۰ سند نکاحیه: اگر با گذشت پنج سال از ازدواج، زن از همسر خود به‌سبب عقیم بودن و یا عوارض جسمی دیگر، صاحب فرزندی نشود مرد به زن وکالت بلاعزال با حق توکیل به غیر داده که با مراجعته به دادگاه و دریافت حکم از دادگاه، خود را مطلقه نماید. در این خصوص، شعبه ۱۵ دادگاه تجدیدنظر استان خراسان رضوی به‌موجب رأی شماره ۱۴۱۱ - ۱۳۹۱/۶/۲۹ با استدلال بر عقیم بودن زوج و تحقیق شرط دهم از شروط ضمن عقد، حتی با اهداء جنین، این حق را برای زوجه ثابت دانسته است و براین اساس به زوجه اجازه داده تا با اعمال وکالت مندرج در سند رسمی ازدواج و با انتخاب نوع طلاق، خود را مطلقه نماید؛ درحالی که شعبه ۱ دادگاه عمومی حقوقی چناران در رأی شماره ۲۵۴۲ - ۱۳۹۰/۱۲/۲۱ به استناد عدم اعمال حق در فرصت معین و بنا به مصلحت فرزند، حکم به اسقاط حق به‌واسطه پذیرش جنین و فرزند و ذی حق نبودن زوجه می‌نماید.

از سوی دیگر، شعبه ۴۰ دادگاه تجدیدنظر استان تهران در دادنامه شماره ۰۰۵۸۹ مورخ ۱۳۹۲/۴/۳۱ در پرونده کلاسه ۱۵۸ با این استدلال که دریافت جنین

۱. قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور، مصوب بیست و نهم تیر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی.

به معنای انصراف از استفاده از بند ۱۰ سند نکاحیه می‌باشد، حکم به بی‌حقی زوجه صادر نموده است و از این طریق رأی شعبه ۲۶۳ دادگاه عمومی حقوقی تهران در دادنامه ۱۶۸۶ مورخه ۱۳۹۰/۱۱/۱۵ در پرونده کلاسه ۱۲۴۷ را تأیید می‌کند. لذا در صدد هستیم تعارض آراء در این دو پرونده به همراه ادله اقامه شده در هر مورد را، بررسی و در پایان، به منظور حل این تعارضات، پاسخ صحیحی به عنوان راهبرد ارائه نماییم:

۲. ادلہ موافقین و مخالفین حق طلاق زوجه

۲.۱. ادلہ فقهی حقوقی موافقین حق طلاق زوجه

۲.۱.۱. عواطف انسانی زن نسبت به فرزند و علاقه فرزندآوری زوجه^۱

یکی از ادلہ‌ای که بر ذی حق بودن زوجه اقامه می‌شود دلیلی است روانشناسانه که هدف از ازدواج را توالد و تناسل می‌داند، لذا پس از ازدواج و فروکش کردن هیجانات میان زوجین، آنان به منظور پایداری و پایایی زندگی تمایل به بچه‌دار شدن پیدا می‌کنند. بنابراین، هر مانعی که سد مسد این مسئله باشد روند زندگی خانوادگی را به خطر می‌اندازد. فلذًا قانون‌گذار مقرر کرده است هر مسئله‌ای که مانع از فرزنددار شدن باشد، به طرف دیگر حق درخواست طلاق دهد. این مسئله به قدری حائز اهمیت است که قانون‌گذار حتی به طرفین اجازه داده قراردادی را امضاء کنند که در صورت فرزنددار نشدن، با دریافت جنین بتوانند صاحب فرزند شوند (اشاره به قانون اهداء جنین).

موافقین حق طلاق زوجه معتقدند مسئله اهداء جنین، هیچ وقت ارضاء کننده عواطف مادرانه نیست، زیرا نه روش اهداء جنین روشنی است محمول بر قاعده و رسم و نه نسل، از نسل طرفین. بنابراین، زن می‌تواند درخواست طلاق نماید. بنا بر این دیدگاه، هدف زوجه در ضمن عقد نکاح، مسئله ازدیاد نسل از طریق نسب واقعی می‌باشد و بنای بند ۱۰ هم ولد طبیعی است و استفاده از قانون اهداء جنین نمی‌تواند مسقط حق طلاق زوجه باشد. این نظر مبتنی بر دو مؤلفه است:

۱. دلیل مذکور از جمله دلایلی است که از استادان مدعو در نشست تخصصی - با موضوع «تعارض رأی» که در پژوهشگاه قوه قضاییه برگزار شده - اصطیاد شده است.

• مؤلفه اول

لازمه و مقتضای عقد ازدواج، فرزندآوری است. در تعریف مقتضای عقد گفته‌اند: مقتضای ذات هر عقد، نتیجه و اثر مستقیمی است که طرفین به قصد حصول آن، عقد را منعقد می‌کنند.^۱ به نظر می‌رسد این مؤلفه، مخدوش و ناصحیح می‌باشد، چون بنا به نظر اهل لغت و از جهت ظهور الفاظ، ذات عقد نکاح، زوجیت است.^۲ علاوه بر دلالت الفاظ، فقهاء نیز مقتضای ذات عقد نکاح را رابطه زوجیت ذکر کرده‌اند^۳ و در دانش فقه و حقوق هم به همان غرض اصلی که زوجیت باشد «مقتضای عقد» گویند.^۴ توالد و تناسل از اعراض جنبی مهم هستند ولی مقتضی و سبب ذات نکاح محسوب نمی‌شوند و برخی ادعاهای در این خصوص^۵ نیز باید به انصراف غیرذات عقد تعریف شوند. پس اگر کسی فرزندآوری یا مؤلفه دیگری را به عنوان ذات عقد معرفی کرده مراد او از این ذات عقد، معنای اصطلاحی آن نبوده است، لذا استناد فرزندآوری از جهت غرض ذاتی، به عنوان مبدأ نکاح، نقض می‌شود و از این جهت نمی‌توان حکم به ذی حق بودن زوجه داد. افزون بر آن، در محورهای بعدی مقاله در خصوص فرزندآوری نقدهای دیگری مطرح خواهد شد.

• مؤلفه دوم

نکته دیگری که این نظر به آن اشاره می‌کند این است که فرزندی که از طریق اهداء جنین حاصل شده (از طریق دخلالت اسپرم ثالث)، صحت انتساب به زوجین ندارد و عرفانمی توان گفت این فرزند،^۶ فرزند زوجین است و زمانی که این فرزند صحت انتساب به

۱. مهدی شهیدی، *شروط ضمن عقد* (تهران: انتشارات مجد، چاپ اول، ۱۳۸۶)، ص ۱۱.

۲. برای تفہم و دریافت بیشتر درخصوص ریشه واژه و نیز توضیحات نگارنده‌گان نک: محمدبن‌مکرم ابن‌منظور، *لسان العرب المحيط*، به کوشش یوسف خیاط و ندیم مرعشلی (بیروت: دار لسان العرب، ۱۳۸۹ هـ ق. / م.)، ذیل ماده «نکح»؛ فخرالدین بن‌محمد طریحی، *جمع‌البحرين و مطلع النیرین* (تهران: مکتبة المرتضویه لاحیاء الآثار الجعفریه، ۱۳۷۵)، ج ۴، ص ۳۶۹.

۳. محمدحسن نجفی، *جوهار الكلام* (بی‌جا، بی‌تا)، ج ۲۹، ص ۵.

۴. سید جلال الدین مدنی، *حقوق مدنی* (تهران: نشر پایدار، چاپ اول، ۱۳۸۲)، ج ۸، ص ۲۸۷.

۵. سید ابوالقاسم نقیی و سید محمدعلی صدرطباطبایی، «جایگاه توالد و تناسل در حقوق و اخلاق اسلامی»، *نشریه اخلاق زیستی*، دوره ۵، ش ۱۷ (۱۳۹۴)، ص ۱۴۸-۱۶۸.

۶. مسئله عدم انتساب، عرفی است و نیاز به بیان علت و دلیل خارجی ندارد ولی با در نظر گرفتن وجه برای این عدم باید اذعان نمود که «انتساب» و «عدم انتساب» ناظر به منشاً و علت می‌باشد و از آنجا که منشاً

زوجین نداشته باشد به این معناست که زوجین محل بحث دچار عدم فرزندآوری و عقیم بودن می‌باشند و موضوع بند ۱۰ محقق شده، زوجه ذی حق خواهد بود. این نکته فینفسه، صحیح است و جنین اهدائی (از غیر) به لحاظ عرفی صحت انتساب به زوجین ندارد ولی برای صدور چنین حکمی، چند موضوع باید تفکیک شود:

(۱) اثبات محقق شدن موضوع ماده ۱۰ سند نکاح: بدین معنا که اثبات شود

زوج به هیچ نحو از انحصار ممکن (چه به طور طبیعی و چه به شکل روش‌های ژنتیکی) نمی‌تواند صاحب فرزند گردد، چون اگر بتوان با هریک از روش‌های نوین باروری، از اسپرم مرد، نطفه‌ای منعقد کرد این نطفه و فرزند به لحاظ عرفی و شرعی، صحت انتساب به زوجین دارد و در این صورت موضوع ماده ۱۰ سند نکاح، منتفی می‌شود و حق طلاقی برای زوجه باقی نمی‌ماند.

(۲) برای ذی حق بودن، زوجه باید اثبات کند که هیچ مانعی برای اعمال این حق وجود ندارد، چون مانعی که برخی می‌توانند به آن استناد کنند این است که اقدام زوجه بهأخذ جنین و استفاده از قانون اهداء جنین عرفاً عدول از حق طلاق می‌باشد (همان‌گونه که دادگاه بدوي تهران ورأی شعبه ۴۰ تجدیدنظر تهران با استناد به این مورد بوده است). پس این دلیل نه به نحو مطلوب، موضوع بند ۱۰ را اثبات کرده و نه به موانع ذی حق بودن زوجه پاسخ داده است.

۲.۱.۲. فرزندآوری طبیعی مسقط حق زوجه

دیدگاه دیگری که می‌توان بر ذی حق بودن زوجه اقامه کرد این است که ماهیت فرزند در بند ۱۰ سند نکاح، مشمول فرزندآوری طبیعی زوجین است و فرزندآوری از طریق اهداء جنین، منقضی حق طلاق زوجه نخواهد بود. این بیان را می‌توان دررأی تجدیدنظر، موافق حق طلاق نیز مشاهده نمود. از دیدگاه مذبور می‌توان دو معنا برداشت کرد:

← نطفه جنین اهدائی، از زوجین نبوده است، لذا صحت انتساب به زوجین را دربرنمی‌گیرد.

• معنای اول

فرزنده‌آوری از طریق اهداء جنین اصولاً و عرفانه امکان صحت انتساب به زوجین ندارد (در موردی که جنین، متعلق به غیر است) و فرزندی که از این طریق أخذ شده نمی‌تواند موضوع ماده ۱۰ سند نکاح را منتفی کند و کماکان زوجه نسبت به اقامه طلاق ذی حق است. اگر این برداشت، منظور نظر این دیدگاه باشد، صحیح است ولیکن باز هم پاسخ‌گوی این اشکال که أخذ جنین عدول از حق طلاق می‌باشد نیست (چنانکه در پاسخ پایانی دلیل اول موافقین بدان اشاره شد).

• معنای دوم

معنای دوم، معنایی اعم از معنا و برداشت نخست است. با این توضیح که علاوه بر اهداء جنین، روش‌های نوظهور ژنتیکی (تقویت اسپرم مرد در آزمایشگاه و تزریق آن به رحم زن) نمی‌تواند مصدق فرزندآوری باشد چون از طریق طبیعی و معمولی نیست و آنچه مراد اصلی می‌باشد فرزندآوری از طرق طبیعی و معمول است که باید بیان کرد برداشت و استنباط معنای اعم کردن، صحیح نیست زیرا گذشته از آنکه فرزند حاصل از تقویت اسپرم، صحت انتساب به زوجین دارد انصراف فرزندآوری به طرق طبیعی نیز ناشی از انصراف بدوى است^۱ و علت انصراف بدوى وجود مصدق کثیر در خارج می‌باشد^۲ و علمای اصول فقه این نوع انصراف را صحیح نمی‌دانند با این استدلال و باور که اطلاق مورد تمسمک مخالفین، وجود حق را از میان نمی‌برد.^۳

۲.۱.۳. تفسیر موسوع و مضيق در عنوان فرزند

نظر و دلیل دیگری که می‌توان برای حل مسئله در نظر گرفت استفاده از روش تفسیر بند ۱۰ سند نکاح می‌باشد و نکته کلیدی بهمنظور رسیدن به راهکار و

۱. محمدباقر صدر، بحوث فی علم الأصول (قم: مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی بر مذهب اهل بیت علیهم السلام، ۱۴۱۷ هـ ق)، ج ۳، ص ۴۲۱.
۲. محمد مجفر جزایری، منتهی الدرایة فی توضیح الكفاية (قم: مؤسسه دارالكتاب، ۱۴۱۵ هـ ق)، ج ۳، ص ۷۳۰.
۳. محمدحسین نائینی، أبود التقریرات (قم: مطبعة العرفان، ۱۳۵۲ هـ ش)، ج ۱، ص ۵۳۲.

پاسخ درست را می‌توان در تفسیر کلمه «فرزنده» در بند ۱۰ دانست. در اینجا آنچه به ذهن مبتادر می‌شود ابهام در کلمه مزبور است؛ بدان معنا که: مقصود از اطلاق فرزند چیست؟ آیا واژه مزبور از دایره مفهومی وسیعی برخوردار است؛ مانند: تقویت رحم، تقویت اسپرم و...؟ آیا فرزند، همان طفلى است که از طرق معمولی و مشهور برای زوجین حاصل شده است و یا فرزند محقق شده از راههای غیرمعمولی را هم دربرمی‌گیرد؟ بنابراین در صورت قائل نبودن به توسعه مفهومی واژه مذکور، فرزند حاصل از اهداء جنین، مسقط حق طلاق زوجه نخواهد بود ولی اگر معتقد به توسعه مفهومی باشیم فرزندی که از طریق اهداء جنین و تقویت اسپرم حاصل شده، مسقط حق طلاق زوجه خواهد بود. این دلیل متضمن دو اشکال است:

• اشکال اول

برای یافتن معنا و مفهوم کلمه «فرزنده» و رسیدن به پاسخی روشن باید به دلالت عرفی این کلمه رجوع نمود بی‌آنکه متولّ به تفسیر و روش‌های تفسیر حقوقی آن شویم. درمورد انواع مختلف فرزندآوری، حکم و دلالت عرفی متفاوت است؛ اگر موجودیت فرزندی، از طریق تقویت اسپرم، تغییرات ژنتیکی و باتفاقی در سلول‌های زوج باشد و اسپرمی که به زوجه تزریق می‌شود به نحوی از زوج به دست آمده باشد در این مورد، عرف و شرع بدون هیچ مانعی به صدق عنوان «ولد» حکم می‌کند؛ یعنی فرزند حاصله از طرق مزبور از مصاديق فرزند به شمار می‌آید و عقیم بودن، منتفی است. پس دلالت کافی درخصوص فرزند درمورد موضوع بند ۱۰ سند نکاح وجود دارد و نیازی به توسعه و تضییق مفهومی نیست.

• اشکال دوم

اشکال دیگر موجود بر این توسعه مفهومی این است که طبق این دیدگاه، حالت اهداء جنین، صدق عنوان ولد و فرزند غیرممکن می‌باشد و بلافاصله باید به حق طلاق زوجه، حکم نمود درصورتی که این امر، صحیح نیست، و همان‌طور که پیش‌تر گفته آمد اگر نطفه بوجود آمده به نحوی منسوب به زوج باشد، فرزند حاصله هم منتبه به آنهاست، لذا عقیم بودن، منتفی است و حقی برای زوج وجود

ندارد و باید گفت غرض از بند ۱۰، عقیم مطلق بودن است و نه صرف مطلق عقیمی (عقیم قابل درمان). البته فرض دخالت اجنبی در لقاح جنین هنوز مشکوک بوده و استثناء خواهد شد و در قول مختار بدان خواهیم پرداخت. پس تا این مرحله، مسئله عقیم بودن و صدق عرفی و شرعی ولد از طریق کمکهای ژنتیکی جز درمورد دخالت اجنبی، منتفی است و نافی ایجاد حق بند ۱۰ برای زوجه می باشد.

۲.۱.۴ حق یقینی ایجادشده زوال یقینی می خواهد

مهمترین ادله‌ای که می‌توان برای ذی حق بودن زوجه اقامه کرد این است که حق طلاق زن به‌واسطه عقیم بودن مرد ایجاد یقینی پیدا کرده است (که البته در سطور فوق در مانحنفیه، وجود مقتضی و مانع ایراداتی، قید شد) و این حق به‌منظور زوال یافتن، نیازمند دلیل خاص است و با اطاله آن حق زایل نمی‌شود؛ چنانکه دادگاه بدوعی خراسان رضوی با استناد به این دلیل، حکم به ذی حق بودن زوجه نموده است.

این نظر فی‌نفسه - فارغ از اینکه در مقابل کدام دلیل از مخالفین اقامه شود - نکته صحیحی است، ولی باید افزود که این دلیل را می‌توان از دو وجه نسبت به مخالفین حق طلاق زوجه اقامه کرد:

وجه اول: یکی از ادله مخالفین حق طلاق زوجه، استناد به مرور زمان است؛ یعنی با گذشت مدت زمان طولانی از عقیم بودن زوجه، این دعوا مشمول مرور زمان شده و زوجه حق اقامه دعوا ندارد. اگر دلیل مذکور نسبت به این دلیل مخالفین اقامه شود صحیح است، چون موضوع بند ۱۰ سند نکاح (عقیم بودن زوج)، محقق شده و از جهت دیگر در هیچ‌یک از قوانین مربوطه (قانون اهداء جنین و آبین‌نامه اجرایی اهداء جنین) اشاره‌ای به وجود مرور زمان برای اقامه دعوا در این مورد وجود ندارد، لذا استناد به مرور زمان برای بی حق بودن زوجه صحیح نیست.

وجه دوم: دلیل دیگری که بر بطلان حق زوجه اقامه شده است اینکه اگر بتوان نطفه را از طرق نوظهور ژنتیکی (تقویت اسپرم)، تلقیح نمود چون صحت انتساب عرفی وجود دارد، موضوع بند مزبور سند نکاح (عقیم بودن زوج) منتفی

شده است، لذا زوجه حق اقامه دعوا ندارد. اگر دلیل مذکور در مقابل این دلیل از مخالفین اقامه شود صحیح نیست و نمی‌توان به صرف عدم تلقیح نظره از طرق معمولی، حکم به عقیم بودن زوج نمود و با استناد به اینکه موضوع بند ۱۰ محقق شده و زوال آن هم دلیل یقینی می‌خواهد حکم به ذی حق بودن زوجه نمود چون اصولاً موضوع بند ۱۰ که عقیم بودن است محقق نشده و چنین زوجی (که برای مثال، از طریق تقویت اسپرم می‌توان نطفه را از اسپرم او منعقد کرد)، عرفاً عقیم محسوب نمی‌شود لذا هنوز موضوع بند فوق الذکر محقق نشده تا بتوان به عدم زوال یقینی آن استناد کرد. پس استناد به دلیل چهارم از این جهت دچار اشکال می‌شود و صحیح نیست.

علاوه بر اشکال موجود در وجه دوم، اشکال دیگری بر دلیل چهارم وارد است و آن اینکه برخی برای نفی ذی حق بودن زوجه استناد کردند به اینکه اقدام زوجه بهأخذ جنین اهدائی، اما ره بر عدول او از حق طلاق است، لذا استناد به دلیل چهارم و اینکه زوال حق ایجادشده دلیل یقینی می‌خواهد، نمی‌تواند پاسخ‌گوی این اشکال و مانع باشد. درنتیجه، دلیل مزبور برای حل مسئله، به پاسخ نهایی اشاره نکرده و علاوه بر این، اشکالات موجود را هم پاسخ نداده است.

۲.۲. ادلہ فقهی – حقوقی مخالفین حق طلاق برای زوجه

۲.۲.۱. عدم پذیرش دلایل طرف مقابل

تاکنون ادلہ مختلفی دال بر ذی حق بودن زوجه از نگاه موافقین بیان شد؛ برخی در متن آراء مذکور، قید شده و پاره‌ای نیز توسط صاحب‌نظران مطرح شده بود که تقریباً پاسخ قطعی به همه ادلہ از طرف مخالفین انجام پذیرفت و نخستین مستند مخالفین، فقد دلیل از طرف موافقین است. درحقیقت دلیل اول و جامع مخالفین، دلیل نقضی ادلہ موافقین است.

۲.۲.۲. سیاست حفظ خانواده در فقه و حقوق

یکی از ادلہ‌ای که دال بر بی حقی زوجه اقامه شده - همان‌طور که مستند در رأی شعبه ۱ دادگاه عمومی حقوقی چناران ذکر شده است - مصلحت فرزند

ناشی از اهداء جنین می‌باشد که این مهم، اقتضاء دارد حکم به عدم امکان طلاق شود و از این طریق، آینده و تربیت طفل به خطر نیافتد. به علاوه، تعهدات قانون اهداء جنین دلالت بر این امر دارد کهأخذ جنین همراه با تعهدات و مسئولیت‌هایی است که ایفای قسم اعظم این تعهدات منوط به وجود خانواده و عدم طلاق زوجین است. نکته دیگری که قائلین به این دلیل، برای تأیید و صحت نظر خود بیان کرده‌اند استناد به ضرورت حفظ کیان و نیز نهاد مقدس خانواده است و خود شارع و خداوند هم داعی بر استواری این دارد، از آنجا که حفظ و تعالی نفوس که از مقاصد^۱ و مذاق شریعت^۲ است باید این مؤلفه پیوسته در تقنین و ترتیب قضاe ملحوظ شود و مورد توجه قرار گیرد، لذا اقتضاء این نکته همراه با ادله نقضی و اثباتی دیگر، دلالت بر عدم حقانیت زوجه است.

۲.۳. دیدگاه نگارندگان

از مجموعه ادله‌ای که به تفصیل از طرف موافقین و مخالفین بیان شده است، نگارندگان با توجه به ترافعات انجام شده معتقد به نظر نفی وجود حق طلاق بر زوجه می‌باشند. عدم تحقق عنوان «عقیم بر زوج» در کثیره موارد و حکم به صدق ولد در اکثر موارد ژنتیکی که - در فوق بیان شد - می‌تواند تمایل اصلی نگارندگان را به خوبی نمایش دهد، اما هنوز یک مسئله مهم باقی است که باید به آن پاسخ داد؛ در جایی که ایجاد جنین با دخالت ثالث از طرفین است و مرد، عقیم مطلق می‌باشد: آیا همچنان می‌توان به انکار حق طلاق برای زوجه تأکید نمود؟

۱. برای تبیین و امکان قضاوت براساس مقاصد شریعت و فهم جامع موضوع نک: ابوالقاسم علیدوست، فقه و مقاصد شریعت، نشریه فقه اهل بیت علیهم السلام (فارسی) (قم: مؤسسه دائرةالمعارف فقه اسلامی، ۱۳۸۴، ج. ۴۱، ص ۱۲۲ به بعد).

۲. برای نمونه در امکان افتاده و قضاe در استناد به مذاق شریعت نک: سیدابوالقاسم خوبی، *التنقیح فی شرح العروة الوثقی*، مؤلف: میرزا علی غروی (بی‌جا، بی‌تا)، ج. ۱، ص ص ۲۰۰ و ۲۰۲، مهدی مهریزی، کتابشناسی اصول فقه شیعه (قم: دفترتبیلیات اسلامی، چاپ اول، ۱۳۷۴)، ص ۳۴.

بیماری‌های زوج نابارور، عقیم یا سترُونی^۱ را به بی‌نطفگی یا آزواسپرمی،^۲ الیگواسپرمی،^۳ تراتواسپرمی^۴ و بیمارهای غیراسپرمی تقسیم نموده‌اند؛ اختلالات جسمی و عفونی و حتی ناشناخته نیز وجود دارند که درصد کمی از موارد ناباروری را به خود اختصاص داده‌اند. تقریباً اکثر موارد فوق‌الذکر از لحاظ پزشکی درمان‌پذیر بوده و به دو روش کلی درمان خواهد شد:

• روش اول

متناسب با عوامل بیماری می‌توان اسپرم مورد نیاز را در زوج تقویت، تکثیر و اصلاح نمود. حتی در مواردی که مرد، قابلیت تولید اسپرم نداشته بعضاً می‌توان از طریق سلول‌های بنیادین، اسپرم تولید نموده و لقاح را متناسب با وضعیت تحملک از طریق تزریق یا لقاح بیرون از رحم، بارور و سپس وارد رحم زوجه نمود. باروری در موارد فوق‌الذکر بدون در نظر گرفتن نوع درمان‌های مزبور، سبب بروز جنین از اسپرم و تحملک زوج و زوجه می‌باشد و صدق نسب ولادت شرعی به اجماع^۵ و عرف مسلم

۱. سترُون یا استرُون: بی‌حاصل، نازار، عقیم؛ واژگان «سترُون» و «استر»، از یک ریشه‌اند که معنای ترکیبی آن «آسترمانند» است. زیرا مرکب از «ستر با استر» (قاطر) و پسوند «ون» (شبیه و مانند) می‌باشد. استر، حیوانی است که از خر نر و مادیان زاید. چون خود نمی‌زاید لذا بدین نام خوانده‌اند.

2. Azoospermia

- اختلالی است که در آن، تعداد اسپرم‌های مرد در مایع منی صفر می‌گردد. مردان دارای این اختلال دارای میل و عملکرد جنسی طبیعی و صفات ثانویه جنسی طبیعی هستند و فقط مشکل باروری دارند.

3. Oligospermia

- به حالتی که غلظت اسپرم (تعداد اسپرم) در منی انک باشد اطلاق می‌شود. برای نمونه، فردی با تعداد زیر ۲۰ میلیون اسپرم در میلی‌لیتر منی الیگواسپرمی تلقی می‌شود.

4. Teratospermia

- دسته‌ای از علل ناباروری در مردان است که در آن، درصد بسیاری از اسپرم‌ها از شکل نرمال و طبیعی برخوردار نیستند. این دسته از علل ناباروری، در میان مردان شیوع بیشتری دارد.

۵. سیدعلی حسینی خامنه‌ای، **اجوبة الاستفتئات** (لبنان: الدار الاسلامية لبيان للطباعة و النشر و التوزيع،

۱۹۹۰م)، ص ۱۶۷ و ۱۲۷۱؛ روح‌الله موسوی خمینی، **تحریر الوسیله** (قم: دفتر جامعه مدرسین،

۱۳۷۰ هـ)، ج ۲، التلقيح، م ۱؛ میرزا جواد تبریزی، **صراط النجاة** (قم: دفتر نشر برگزیده، ۱۴۱۶ هـ ق)،

ج ۵، س ۱۰۱۳؛ محمد فاضل لنکرانی، **جامع المسائل** (قم: مؤسسه فقهی ائمه اطهار، ۱۳۸۳ هـ ش)،

ج ۱، س ۲۱۰۳ و ۲۱۰۴؛ حسین وحدی‌خاسانی، **توضیح المسائل** (قم: انتشارات مدرسه باقرالعلوم

علیه‌السلام، ۱۳۸۰ هـ ش)، م ۲۹۰۰؛ سیدعلی سیستانی، **توضیح المسائل** (قم: دفتر نشر اسلامی،

۱۳۷۹ هـ ش)، **تلقیح مصنوعی**، م ۶۹؛ لطف‌الله صافی گلپایگانی، **جامع الاحکام** (قم: دفتر تنظیم و نشر

خواهد بود و لذا در چنین مواردی چنانچه درخواست طلاق به استناد بند ۱۰ را بنماید فاقد وجاهت شرعی و قانونی بوده دادگاه می‌تواند حکم به بی حقی زوجه نماید.

• روش دوم

در برخی از بیماری‌های مذکور ممکن است تهیه اسپرم از مود غیرممکن باشد و تقویت، تکثیر یا اصلاح اسپرم زوج امکان‌پذیر نباشد که البته این امر، بسیار شاذ و نادر است. در چنین مواردی علم پزشکی راهکار دیگری دارد و آن استفاده از اسپرم مرد دیگر است که نسب شرعی این مورد، محل اختلاف می‌باشد.^۱ در این موارد، زوج، عقیم مطلق است و شرایط موجود درخصوص بند ۱۰ پس از جری زمان پنج سال حتی با درخواست به دادگاه و دریافت جنین نیز هنوز مرد، عقیم است.

حال: آیا با وجود عقیم مطلق بودن مرد و گذشت زمان کافی در بند ۱۰ زن می‌تواند درخواست طلاق مستند به بند مذبور نماید؟ در اینجا بطن سؤالات مطرح شده محمل دو نظر است:

• نظر اول

بنا بر اینکه حق، قطعاً برای زن ایجاد شده و زوج، عقیم مطلق است، دریافت جنین موضوع ماده ۲ قانون نحوه اهداه جنین به زوجین نابارور نمی‌تواند مانع استفاده از حق زن شود لذا زن، حق طلاق خواهد داشت.

• نظر دوم

قانون نحوه اهداه جنین به زوجین نابارور در ماده ۱ مقرر می‌دارد:

- آثار حضرت آیت‌الله العظمی حاج شیخ‌علی صافی گلپایگانی، ۱۳۸۵ هـ ش، ج ۲، س ۱۳۹۲؛ حسین نوری‌همدانی، استفتات (قم: مهدی موعود، ۱۳۸۹ هـ ش)، ج ۲، س ۱۳۹۲؛ همان، ج ۱، س ۹۸۵ و ج ۲، ۹۰۳؛ مکارم‌شهریاری، استفتات، ج ۲، س ۱۷۵۷؛ محمد تقی بهجت، استفتات پزشکی (قم: دفتر حضرت آیت‌الله العظمی محمد تقی بهجت، چاپ اول، ۱۳۸۸ هـ)، ص ۲۶۷.
۱. روح‌الله موسوی خمینی، پیشین، التلقیح، م ۲ و ۳؛ میرزا جواد تبریزی، استفتات، س ۲۰۹۴؛ محمد فاضل لنکرانی، پیشین، س ۲۱۰۵؛ حسین وحدی‌خراسانی، پیشین، م ۲۸۹۸؛ سیدعلی سیستانی، پیشین، تلقیح مصنوعی، م ۶۵؛ لطف‌الله صافی گلپایگانی، پیشین، س ۱۳۹۱؛ حسین نوری‌همدانی، پیشین، س ۹۰۸؛ مکارم‌شهریاری، پیشین، ج ۱، س ۱۵۲۷؛ محمد تقی بهجت، پیشین، ص ۳۵.

به موجب این قانون کلیه مراکز تخصصی درمان ناباروری ذی صلاح مجاز خواهد بود با رعایت ضوابط شرعی و شرایط مندرج در این قانون نسبت به انتقال جنین‌های حاصله از تلقیح خارج از رحم زوج‌های قانونی و شرعی پس از موافقت کتبی زوجین صاحب جنین به رحم زنانی که پس از ازدواج و انجام اقدامات پزشکی ناباروری آنها (هریک به تنها یا هر دو) به اثبات رسیده اقدام نمایند.

با توجه به عمومیت و شمول ماده فوق الذکر باید بیان کرد که به نظر نمی‌رسد روش دخالت اجنبي را نهی کرده باشد و در صورت دخالت اجنبي نمی‌توان حکم به سقوط حق طلاق نمود، فلذا با پذیرش روش دخالت اجنبي و وجاهت قانونی بخشیدن به این روش، باید علی‌رغم اختلاف فقهی موجود، پذیرفت که مقنن نظر گروهی را در فقه پذیرفته است که ولد این روش را مشروع شناخته‌اند^۱ و مدلول ماده ۳ قانون نیز به خوبی وجود حقوق قانونی برای طفل را برای زوجین لازم‌الرعايه دانسته است،^۲ لذا مستند به اینکه این حقوق قانونی مذکور در ماده ۳ جنبه حق و تکلیف داشته، و زوجه با مراجعته به دادگاه و درخواست اهداء جنین، شروط قانونی اشاره شده در قانون مزبور را پذیرفته است. پس با توجه به پذیرش حقوق قانونی مذکور در قانون درحقیقت عمل رجوع به دادگاه با علم و آگاهی از روش دخالت غیر و ناباروری مرد، موجب اسقاط حق طلاق زوجه می‌شود.

۳. نتیجه‌گیری

به‌طور قاطع می‌توان گفت در صورت مراجعت زوجه به دادگاه، و متمسک شدن اوی به استفاده از حقوق قانونی ماده ۲ قانون نحوه اهداء جنین، در تمام صور مطروحه، حق استناد به بند ۱۰ سند ازدواج را نخواهد داشت.

۱. سیدعلی حسینی خامنه‌ای، پیشین، ص ۳۰۴، س ۱۲۷۱، ۱۲۷۵ و ۱۲۷۷؛ سیدمحتبی حسینی، رساله دانشجویی، (قم: دفتر نشر معارف چاپ اول، ۱۳۹۲)، ص ص ۲۹۲-۲۹۲، س ۴۷۵ - ۴۷۷.

۲. ماده ۳ قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور: «وظایف و تکالیف زوجین اهداگیرنده جنین و طفل متولدشده، از لحاظ نگهداری و تربیت و نفقة و احترام، نظیر وظایف و تکالیف اولاد و پدر و مادر است».

فهرست منابع:

فارسی و عربی

قرآن کریم

- ❖ ابن‌منظور، محمدبن‌مکرم، لسان‌العرب المحيط، به کوشش یوسف خیاط و ندیم مرعشلی (بیروت: دار‌السان‌العرب، ۱۳۸۹ هـ ق. م ۱۹۷۰).
- ❖ بهجت، محمدتقی، استفتانات پزشکی، قم: دفتر حضرت آیة الله العظمی محمدتقی بهجت، چاپ اول، ۱۳۸۸ ش.
- ❖ تبریزی، میرزا جواد، صراط النجاة، ج. ۵، قم: دفتر نشر برگزیده، ۱۴۱۶ هـ ق.
- ❖ جزایری، محمدجعفر، منتهی الدرایة فی توضیح الکفایة، ج. ۳، قم: مؤسسه دارالكتاب، ۱۴۱۵ هـ ق.
- ❖ حاتمی، علی‌اصغر، «للاح مصنوعی از دیدگاه حقوقی»، نشریه دیدگاه‌های حقوقی قضایی، شش ۱۵ و ۱۶، ۱۳۷۸.
- ❖ حرّ عاملی، شیخ‌محمدبن‌حسن، وسائل الشیعه فی تحصیل مسائل الشریعه، ج ۴ و ۲۱، قم: مؤسسه آل‌البیت‌علیهم‌السلام لاحیاء التراث، ۱۴۰۹ هـ ق.
- ❖ حسینی، سید مجتبی، نام رساله دانشجویی، قم: نشر معارف، ۱۳۹۲.
- ❖ حسینی خامنه‌ای، سید علی، اجوبة الاستفتانات، لبنان: الدار الاسلامية لبان للطباعة و النشر و التوزيع، ۱۹۹۰ م.
- ❖ حکمت‌نیا، محمود و دیگران، فلسفه حقوق خانواده، ج ۲، تهران: شورای فرهنگی - اجتماعی زنان تهران، ۱۳۸۶.
- ❖ خویی، سید ابوالقاسم، التنقیح فی شرح العروة الوثقی، ج ۱، مؤلف: میرزا علی غروی، بی‌جا، بی‌تا.
- ❖ _____، مستحدثات المسائل مطابقه لفتاوی سماحة الامام المرجع الاعلى للمسلمین زعیم الحوزه العلمیه، ج ۱، بغداد: مطبعة الآداب بغداد، ۱۴۰۱ هـ ق.

- ❖ سیستانی سیدعلی، توضیح المسائل، قم: دفتر نشر اسلامی، ۱۳۷۹ هـ. ش.
- ❖ شهیدی، مهدی، شروط ضمن عقد، تهران، انتشارات مجد، چاپ اول، ۱۳۸۶.
- ❖ صافی گلپایگانی، لطفالله، جامع الاحکام، ج. ۲، قم: دفتر تنظیم و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی حاج شیخ علی صافی گلپایگانی، ۱۳۸۵ هـ. ش.
- ❖ صدر، محمدباقر، بحوث فی علم الأصول، ج. ۳، قم: مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی بر مذهب اهل بیت علیهم السلام، ۱۴۱۷ هـ. ق.
- ❖ صدر، محمدباقر، دروس فی علم الأصول، ج. ۱، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، ۱۴۱۸ هـ. ق.
- ❖ طریحی، فخرالدین بن محمد، مجمع البحرين و مطلع النیرین، ج. ۴، تهران: مؤسسه‌البعثة، مرکز الطباعة و التشریع، ۱۳۹۰.
- ❖ عاملی، زین الدین بن علی بن مشرف، مسائل الأفهام إلى تنقیح شرائع الإسلام، ج. ۹، قم: مؤسسه المعارف الإسلامية، ۱۴۱۳ هـ. ق.
- ❖ علیدوست، ابوالقاسم، فقه و مقاصد شریعت، نشریه فقه اهل بیت علیهم السلام (فارسی)، ج. ۴۱، قم: مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی، ۱۳۸۴.
- ❖ غزالی، محمدبن محمد، المستصفی من علم الأصول (به ضمیمه فواحح الرحموت بشرح مسلم الثبوت)، ج. ۱، بیروت: دارالارقم بن ابی‌الارقم، بی‌تا.
- ❖ فاضل لنکرانی، محمد، جامع المسائل، ج. ۱، قم: مؤسسه فقهی ائمه اطهار، ۱۳۸۳ هـ. ش.
- ❖ قانون نحوه اهداء جنین به زوجین نابارور، مصوب بیست و نهم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی.
- ❖ کاوه، محمد، آسیب‌شناسی بیماری‌های اجتماعی، ج. ۱، تهران: نشر جامعه‌شناسان، چاپ اول، ۱۳۹۱.

- ❖ مدنی، سید جلال الدین، *حقوق مدنی*، ج. ۸، تهران: نشر پایدار، ۱۳۸۲.
 - ❖ مرقاتی، سید طه، «نسب ناشی از لقاد مصنوعی با دخالت عامل بیگانه»، *نشریه مقالات و بررسی‌ها*، ش. ۷۵، ۱۳۸۳.
 - ❖ ملک‌زاده، فهیمه، «بررسی مسئله لقاد مصنوعی با رویکرد فقهی - حقوقی»، *نشریه فقه و حقوق خانواده*، ش. ۴۸، ۱۳۸۷.
 - ❖ موسوی خمینی، روح الله، *تحریر الوسیله*، ج. ۲، قم: دفتر جامعه مدرسین، ۱۳۷۰ ه. ش.
 - ❖ مهریزی، مهدی، *کتابشناسی اصول فقه شیعه*، قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۴ ه. ش.
 - ❖ نائینی، محمد حسین، *أجود التقريرات*، ج. ۱، قم: مطبعة العرفان، چاپ اول، ۱۳۵۲ ه. ش.
 - ❖ نجفی، محمد حسن، *جواهر الكلام*، ج. ۲۹، بی‌جا، بی‌تا.
 - ❖ نقیبی، سید ابوالقاسم و سید محمدعلی صدر طباطبایی، «جایگاه توالد و تناسل در حقوق و اخلاق اسلامی»، *نشریه اخلاق زیستی*، دوره ۵، ش. ۱۷، ۱۳۹۴.
 - ❖ نوری‌همدانی، حسین، *استفتائات*، ج ۱ و ۲، قم: مهدی موعود، ۱۳۸۹ ه. ش.
 - ❖ وحید خراسانی، حسین، *توضیح المسائل*، قم: انتشارات مدرسه باقر العلوم علیه السلام، ۱۳۸۰ ه. ش.
- انگلیسی و فرانسه:
- ❖ Cazeneuve, Jean, *L'avenir de la morale*, Editions du Rocher, 1998.
 - ❖ Schneider, David, *A Critique of the Study of Kinship*, Ann Arbor: University of Michigan Press, 1984.